

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění

Violoncello

DIPLOMOVÁ PRÁCE

70 LET VIOLONCELLA NA AMU V PRAZE

Daniel Petrásek

Vedoucí práce: odb. as. Mikael Ericsson

Oponent práce: prof. Václav Bernášek

Datum obhajoby:

Přidělovaný akademický titul: MgA.

Praha, 2017

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Art of Music

Violoncello

DIPLOMA THESIS

**70 YEARS OF VIOLONCELLO AT ACADEMY OF
PERFORMING ARTS IN PRAGUE**

Daniel Petrásek

Supervisor: odb. as. Mikael Ericsson

Examiner: prof. Václav Bernášek

Date of Graduation:

Academic degree: MgA.

Prague, 2017

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma

70 LET VIOLONCELLA NA AMU V PRAZE

vypracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne .....

.....

podpis diplomanta

UPOZORNĚNÍ

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

ABSTRAKT

Tato práce pojednává o studijním oboru - violoncello od samotného vzniku školy až po současnost. Text je uspořádán do tří kapitol. První část popisuje historii a jednotlivé pedagogy a jejich studenty. Druhá kapitola je ucelený soupis diplomových prací studentů oboru violoncello. Třetí kapitola obsahuje seznam pedagogů a studentů v akademickém roce 2016/2017.

ABSTRACT

This thesis deals with violoncello field of study since the establishment of the Academy to these days. The text is arranged into three chapters. The first part describes history and particular teachers and their students. The second chapter includes complete list of diploma theses written by students of violoncello department. The Third chapters includes the list of teachers and students in academic year 2016/2017.

OBSAH

ÚVOD	1
1. HISTORIE HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTY AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE	3
1.1 Ladislav Zelenka	5
1.2 Karel Pravoslav Sádlo	7
1.3 Václav (Váša) Černý	11
1.4 Bedřich Jaroš	13
1.5 Miloš Sádlo	14
1.6 Alexandr (Saša) Večtomov	18
1.7 Josef Chuchro	20
1.8 Stanislav Apolín	22
1.9 Antonín Kohout	24
1.10 Rudolf Lojda	25
1.11 Miroslav Petráš	26
1.12 Jiří Hošek	28
1.13 Daniel Veis	30
1.14 Václav Bernášek	32

1.15 Mikael Ericsson	33
1.16 Michal Kaňka	35
1.17 Tomáš Stražil	37
1.18 František Host	39
2. DIPLOMOVÉ PRÁCE – OBOR VIOLONCELLO	40
3. AKADEMICKÝ ROK 2016/2017 – OBOR VIOLONCELLO	57
ZÁVĚR	58
SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY	59

Úvod

V letošním akademickém roce slaví Akademie múzických umění v Praze sedmdesát let od svého založení. V tomto roce absolvuji svá magisterská studia v oboru violoncello a proto nebylo obtížné si zvolit téma písemné diplomové práce – 70 let violoncella na AMU v Praze.

Historie české violoncellové školy patří dlouhá, nebojím se říct, století mezi ty nejzvučnější a nejvýznamnější violoncellové evropské školy. Čeští violoncellisté byli, jsou a věřím, že i nadále budou považováni na mimořádné umělce špičkových kvalit. A právě proto nemůžeme zapomínat na důvod, proč tomu tak je.

Vysvětlení je snadné. Na území našeho státu fungovaly a fungují instituce, které vysoce kvalitně vychovávaly a dodnes vychovávají umělce nejrůznějších oborů. Tou nejstarší institucí je Pražská konzervatoř – druhá nejstarší konzervatoř na světě. Po první světové válce přibyla Mistrovská škola, která se přetransformovala v roce 1946 na dnešní Akademii múzických umění. Tato vysoká škola je po dlouhá léta základem české kultury.

K vytvoření této práce přispěl fakt, že při počátečním hledání pramenů a informací jsem zjistil trystní stav věci. Dlouhý čas škola nevyvíjela snahu o kvalitní archivaci důležitých dokumentů a to vedlo k nenávratné ztrátě velké části informací. Důležitým pramenem byla pro mě Matrika Hudební a taneční fakulty AMU. Tento dokument je zpracován ze značné části nekvalitně (špatné a chybějící údaje). Druhým těžištěm informací byly diplomové práce absolventů. K mému zklamání jsem zjistil, že část prací se nedochovala, jiná chybí, další část neobsahuje důležité údaje jako rok absolutoria, jméno vedoucího práce atd. Posledním zásadním těžištěm byl Státní oblastní archiv (SOA) v Praze, kde AMU archivuje své dokumenty. Po získání svolení k nahlédnutí do těchto dokumentů od vedení AMU jsem zjistil, že archiválie AMU uložené v SOA nejsou ještě zpracovány, takže jsem se ocitl před velkou překážkou.

Po probádání velké části dokumentů jsem se nedobral k uspokojivému výsledku. To vedlo k částečnému přehodnocení představ jak by měla respektive bude muset moje diplomová práce vypadat. I přesto si však myslím, že touto prací můžu přispět ke zlepšení nynější situace.

1. Historie Hudební a taneční fakulty Akademie múzických umění v Praze

Hudební a taneční fakulta Akademie múzických umění v Praze existencí a posláním navazuje na dvě starší pražské hudební instituce. První je Pražská konzervatoř (založena 1811; druhé nejstarší umělecké učiliště v Evropě) a druhou institucí byla Mistrovská škola, jež fungovala v letech 1919 až 1946 při Pražské konzervatoři. Mistrovská škola byla ústavem, kde nejnadanější studenti konzervatoře vycizelovali své umění vedeni špičkovými pedagogy a umělci na vsutku mistrovskou úroveň.

Akademie múzických umění v Praze byla zřízena na základě dekretu prezidenta republiky Dr. Eduarda Beneše z 27. října 1945. Založení této vysoké školy se hudební umění vyrovnalo ostatním uměleckým, vědeckým a technickým oborům, které se už na akademiích a univerzitách v Československu vyučovaly.

S myšlenkou vybudovat hudební vysokou školu přišla už v době druhé světové války skupina mladých pedagogů na Pražské konzervatoři (Dr. Václav Holzknecht, Dr. Emil Hradecký, Dr. Karel Janeček). Veškeré tyto plány se uchovávaly v tajnosti a až po skončení války se přišlo na to, že myšlenky na vysokou školu podobného typu měli i tehdejší herci a filmaři. Všechny tři skupiny umělců se spojily a po vzoru již existující Akademie výtvarných umění vytvořili roku 1946 novou vysokou školu, kde se začaly vyučovat umělecké obory hudební, divadelní a filmařské. Škola dostala název Akademie múzických umění v Praze (AMU).

Mezi první pedagogy AMU patřili pedagogové Pražské konzervatoře a přední umělecké osobnosti československého kulturního života. Violoncellista a profesor Mistrovské školy Ladislav Zelenka se stal historicky první rektorem. Prvním děkanem hudební fakulty byl zvolen Metod Doležil, profesor Pražské konzervatoře. Za sídlo AMU bylo zvoleno Rudolfinum.

Po komunistické převratu v únoru 1948 muselo díky silným politickým represím mnoho studentů a pedagogů AMU opustit. Mezi poškozenými byli i Václav Talich a Bohuslav Martinů, který měl být jmenován profesorem skladby.

Původním cílem hudební fakulty bylo vychovat kvalitní skladatele, dirigenty, operní režiséry a koncertní umělce. Původní obory hudební fakulty byly tyto:

zpěv, klavír, varhany, nástroje smyčcového kvarteta (housle, viola, violoncello), kontrabas, harfa a nástroje dechového kvinteta (flétna, hoboj, klarinet, fagot, lesní roh).

Rozšíření výuky o nové obory přišlo záhy – postupně se přidaly obory trombón, trubka, cembalo a kytara; hudební teorie až v roce 1993. Studentům bylo nově umožněno získat hudebně pedagogickou aprobaci.

Po revoluci v listopadu 1989 se zavedly nové demokratické zásady vedení školy i přijímacího řízení. Nové politické prostředí umožnilo vybudovat nové a lepší zahraniční styky a podpořilo spolupráci s evropskými vysokými hudebními školami.

Do výuky přibyla nová studijní zaměření - stylová interpretace hudby baroka, interpretace hudby druhé poloviny dvacátého století. Nejnovějšími obory Hudební a taneční fakulty jsou hudební management, hudební režie a zvuková tvorba.

Od roku 1993 je sídlem Hudební a taneční fakulty Akademie múzických umění Lichtenštejnský palác a po dvou letech přibyl i sousedící Hartigovský palác. Obě budovy byly zrekonstruované přímo pro potřebu školy a nabízí pedagogům i studentů profesionální podmínky pro kvalitní práci a studium.

1.1 Ladislav Zelenka

Narodil se 11. března 1881 v Praze. Pražskou konzervatoř absolvoval u profesora Jana Buriana. Ve studiu pokračoval na konzervatoři ve Frankfurtu nad Mohanem ve třídě profesora Hugo Beckera. Po krátkém studiu u Beckera odešel Zelenka v roce 1904 do ruské Oděsy, kde nastoupil na místo profesora na tamnější konzervatoři. Zde se setkal s krajany Jaroslavem Kociánem, Františkem Stupkou a Josefem Permanem, se kterými založil smyčcové kvarteto. Zelenka v kvartetu hrál do roku 1910, kdy odešel zpět do Prahy.

Po odchodu Bedřicha Vášky do Ameriky nastoupil Zelenka na jeho místo do Ševčíkova kvarteta a po onemocnění Hanuše Wihan zastupoval i v Českém kvartetu. Krátkou dobu hrál v obou souborech, ale od roku 1913 zaujal natrvalo místo po Wihanovi v Českém kvartetu a Ševčíkovo kvarteto opustil.

Dvořákův violoncellový koncert h moll, jehož interpretací se Ladislav Zelenka proslavil a sólový part sám později zrevidoval, poprvé s orchestrem zahrál v roce 1916 v Praze. V Dvořákově koncertě plně uplatnil svoji oslňující techniku, velký sytý tón, vroucí přednes a ono osobité slovanské pojetí, které cizí violoncellisté nemohou tak věrně vyjádřit. Tento koncert hrál za svůj život mnohokrát a vždy s velkým úspěchem. Jako sólista byl často doprovázen Českou filharmonií (Dvořákův violoncellový koncert h moll, Beethovenův trojkonzert C dur op. 56, Brahmsův dvojkonzert pro housle a violoncello a moll op. 102).

V roce 1927 byl jmenován profesorem konzervatoře a o 9 let později se stal profesorem na Akademii múzických umění v Praze, kde posléze zastával funkci rektora. Po náhlé smrti Jiřího Herolda v roce 1935 ukončilo České kvarteto

činnost a následně vzniklo České trio, jehož členy byli houslista Stanislav Novák, violoncellista Ladislav Zelenka a klavírista Jan Heřman. V roce 1947 byl Zelenka oceněn čestným titulem „národní umělec“.

Ladislav Zelenka zemřel 2. července 1957 v Praze.

Studenti prof. Ladislava Zelenky:

Rudolf Lojda 1947-1951

Pravoslav Sádlo 1949-?

Alexander Večtomov 1951-1953

Jan Širc 1953-1959

František Petrásek 1955-1959

1.2 Karel Pravoslav Sádlo

Karel Pravoslav Sádlo se narodil 5. září 1898 v Praze. Pocházel z hudební rodiny (jeho pradědeček Jan Sádlo byl kapelníkem, dědeček Josef Sádlo byl amaterský hudebník i oba Karlovi bratři byli hudebníci – Miroslav byl violistou a členem České filharmonie). V dětství se nejdříve učil hře na housle, až později začal chodit k Josefovi Srdínkovi, který byl Sádlov první učitel na violoncello. Krátce poté získal místo violoncellisty ve vojenské hudbě a roku 1916 narukoval na italskou frontu.

Po skončení první světové války si v Praze vydělával soukromým vyučováním hry na violoncello. O rok později se přihlásil na Pražskou konzervatoř, kde studoval ve třídě Jana Buriana. Při studiích založil Mickovo kvarteto (Josef Micka, Jindřich Kott - housle, Miroslav Sádlo - viola a Karel Pravoslav Sádlo – violoncello), jež pracovalo pod vedením profesora Ladislava Zelenky. Sádlo také zřídil vlastní nakladatelství Editio Sádlo; Sádlo vydával díla oblíbených českých soudobých skladatelů (Jaroslav Řídký, Otakar Zich, Jindřich Ferenc, Josef Machoň, Miroslav Krejčí, Jan Zelinka a další) a vlastní pedagogické dílo (nejvýznamnější je Škola etud). Na konci studia přestoupil k Juliu Junkovi a absolvoval sólově s Českou filharmonií. Sádlo svého profesora pravidelně zastupoval v době, kdy Junek vážně onemocněl a až po dlouhé době byl v roce 1938 jmenován profesorem hry na violoncello na Pražské konzervatoři. Na konzervatoři působil až do roku 1949 a během svého působení vychoval řadu špičkových umělců; mnoho studentů u něho pokračovalo ve studiích na AMU.

Roku 1946 přijal místo pedagoga na AMU v Praze. Profesorem byl jmenován hned o dva roky později. Během svého působení na pražské akademii byl velmi činný – 1948/1949 zastával funkci děkana hudební fakulty; 1953-1961 byl vedoucí katedry strunných nástrojů; 1959-1964 vykonával post prorektora. Zasadil se, aby byl přijat Miloš Sádlo, jakožto jeho nejlepší student,

do pedagogického sboru. Dlouhá léta na AMU fungoval tandem K. P. Sádlo-Miloš Sádlo. Tato intenzivní spolupráce mezi oběma profesory umožnila vychovat řadu znamenitých violoncellistů nejen solistů, ale i komorních, orchestrálních hráčů a pedagogů.

K. P. Sádlo byl mezi roky 1955-1957 uměleckým ředitelem České filharmonie a podílel se na založení mezinárodní interpretační soutěže Pražské jaro; působil mnoho let ve výboru Pražského jara.

Karel Pravoslav Sádlo zemřel 24. srpna 1971.

Studenti prof. Karla Pravoslava Sádla:

Zdeněk Knot 1946-1950
Josef Pražák 1946-1950
Stanislav Vích 1946-1950
Miloš Sádlo 1946-?
Karel Vik 1946-1950
Jan Hollinger 1947-1951
Antonín Kohout 1947-1952
Svatopluk Krupička 1947-?
František Sláma 1948-1952
Jan Hodbod' 1948-1955
Pravoslav Sádlo 1949-?
Vladimír Nedbálek 1949-1953
František Krall 1949-1965
Josef Chuchro 1950-1953
Viktor Moučka 1950-1952, 1967-1969
Josef Puffler 1950-1954
Helena Endlerová 1951-1957
Josef Kolář 1951-1957
Zdeněk Krásný 1951-1955
Jiří Vodrážka 1951-1960
Ferdinand Votava 1952-1957
Jan Širc 1953-1959
Václav Jírovec 1954-1958
Stanislav Pech 1955-1959
František Petrásek 1955-1959
Václav Stoupa 1955-1959
Mirko Škampa 1955-1959
Josef Kovářík 1956-1960
Ladislav Pospíšil 1956-1961
Petr Šimek 1956-1962
Jan Štros 1956-1961
Oldřich Kavale 1957-1961
Bedřich Havlík 1957-1961

Georgi Nikolov Petkov 1958-1962

Jan Pípal 1959-1967

Antonín Duda 1960-1973

Jan Niederle 1960-1965

Jiří Prchal 1960-1962

Oldřich Hoffmann 1961-1965

Kazimirz Michalik 1961-1965

Jindřich Rybenský 1961-1966

Čestmír Vránek 1961-1968

Vladislav Dlask 1962-1966

Rudolf Weiss 1962-1966

Václav Bernášek 1963-1968

Václav Adamíra 1963-1970

Ljuba Angelová 1964-1965

Eva Šimek 1964-1967

Věra Megová 1964-1968

Richard Dedecius 1964-1968

Jindřich Ptáček 1964-1969

Hana Zabloudilová 1965-1967

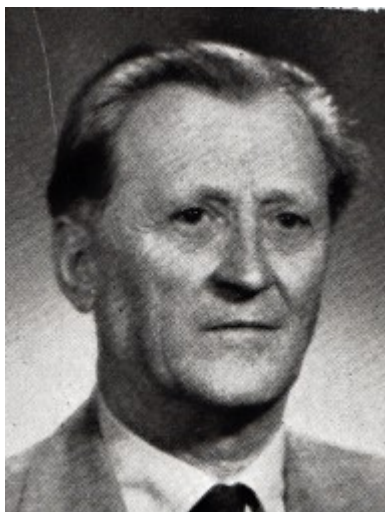
Jiří Sládeček 1965-1970

Jan Kamenář 1965-1971

Violeta Grigorová 1966-1970

Eva Korešová 1966-1970

1.3 Václav (Váša) Černý

Narodil se 28. srpna 1900 v Olomouci. Základy ve hře na violoncello získal od Jana Šebelíka, který doporučil Černého na Pražskou konzervatoř. Na konzervatoři a později na mistrovské škole studoval violoncello u Jana Buriana a skladbu u Vítězslava Nováka. Několik let studoval soukromě i u Ladislava Zelenky. V roce 1922 absolvoval Čajkovského Rokokovými variacemi op. 33 za doprovodu České filharmonie ve Smetanově síni. Téhož roku nastoupil do České filharmonie jako koncertní mistr. V této funkci působil až do konce druhé světové války.

Jako sólista České filharmonie přednesl mnoho koncertů (Haydn, Boccherini, Schumann, Dvořák, Čajkovskij, Brahms, Saint-Saëns, Axman). Vedle bohaté sólové kariéry se Černý intenzivně věnoval komorní hře (Pražské kvarteto, Moravské kvarteto, Křenkovo kvarteto, Moravské klavírní trio).

Po druhé světové válce vyučoval na brněnské konzervatoři (1945-1947), Janáčkově akademii múzických umění (1947-1960), Vysoké škole múzických umění v Bratislavě a v roce 1960 byl jmenován profesorem violoncella a komorní hry na Akademii múzických umění v Praze, kde vyučoval až do začátku 80. let.

Zemřel 13. července 1982 v Olomouci.

Studenti prof. Václava Černého:

Petr Šimek 1956-1962

Josef Friedl 1961-1963

Helena Olivová 1965-1969

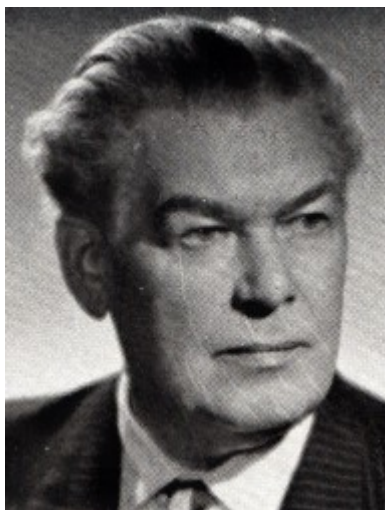
Dušan Vondráček 1964-1970

Jozef Varholák 1966-1970

Valentina Gančeva 1966-1970

Milan Červenák 1971-1975

1.4 Bedřich Jaroš

Narodil se 2. února 1896 v Radonicích nad Ohří. Hudební základy dostal od svého otce. Na Pražské konzervatoři začal studovat hru na housle ve třídě Štěpána Suchého, ale ve třetím ročníku se rozhodl změnit svůj hlavní obor a přestoupil do violoncellové třídy Jana Buriana. Ovšem v roce 1915 byl povolán do vojenské služby a na konzervatoř se vrátil až po skončení první světové války v roce 1918. V následujícím roce nastoupil jako violoncellista do České filharmonie a v roce 1920 se zde stal koncertní mistrem. Studia na konzervatoři završil Lalovým violoncellovým koncertem d moll a jednoroční studium na mistrovské škole zakončil v roce 1923 provedením Dvořákova violoncellového koncertu h moll za doprovodu školního orchestru.

V září 1921 založil se spolužáky z konzervatoře (Jaroslav Pekelský, Kamil Vyskočil, Vincenc Zahradník) po vzoru Českého kvarteta smyčcové kvarteto, které později pojmenovali Ondříčkovu kvarteto. Jako sólista spolupracoval s našimi i zahraničními orchestry, které byly vedeny slavnými dirigenty jako Václav Talich, František Stupka, Karel Boleslav Jirák, Nikolaj Malko.

Od roku 1926 působil v pozici externího profesora na Pražské konzervatoři, definitivně jmenován profesorem byl až v roce 1950. Vyučoval hru na violoncello a violu da gamba. Současně na pražské AMU vyučoval převážně komorní hru.

Bedřich Jaroš zemřel 7. prosince 1977 v Praze.

1.5 Miloš Sádlo

Narodil se 13. dubna 1912 v Praze jako Miloš Bláha. Později získal po otčimovi jméno Miloš Zátvrský. V osmi letech se začal učit na housle. Za svých učňovských let (učil se na knihaře) si přivydělával v kině hraním na housle k němým filmům. Na violoncello se začal učit až na jaře 1928 u Karla Pravoslava Sádla, který brzy rozpoznal Zátvrského ohromný talent a poradil mu, aby nadále vystupoval pod pseudonymem, protože jméno Zátvrský je pro cizince nevyslovitelné a tudíž i nezapamatovatelné. Zátvrský na důkaz vděčnosti ke svému učiteli přijal jméno Miloš Sádlo.

V roce 1929 poprvé vystoupil jako sólista s Saint-Saënsovým violoncellovým koncertem a moll a o rok později debutoval s Českou filharmonií (přednesl sólový part v druhé symfonii se sólovým violoncellem od Jaroslava Řídkého) a vystřídal na postu violoncella v Pražském kvartetu Vášu Černého. Na mezinárodní soutěži violoncellistů ve Vídni získal v roce 1937 zlatou medaili. Miloš Sádlo nastoupil na Pražskou konzervatoř až ve svých dvaceti šesti letech do třídy Karla Pravoslava Sádla. Tříleté studium završil provedením druhého violoncellového koncertu op. 36 Jaroslava Řídkého, který skladbu napsal přímo pro tuto příležitost.

S houslistou Alexanderem Plockem a klavíristou Josefem Páleníčkem založil na jaře roku 1943 klavírní trio Plocek-Sádlo-Páleníček, soubor později přijal název České trio. V roce 1946 Sádlo s Českým triem podnikl koncertní cestu do Ruska, kde se setkal s Dmitrijem Šostakovičem a Igorem Oistrachem, se kterými následujícího roku zahrál na Pražském jaru a natočil Šostakovičovo klavírní trio e moll op. 67. Roku 1948 se spřátelil s dirigentem Václavem Talichem, s nímž nastudoval Dvořákův violoncellový koncert h moll op. 104. O rok později byl jmenován sólistou České filharmonie.

Na Akademii múzického umění v Praze začal vyučovat v roce 1950, profesorem byl jmenován až roku 1953, kdy získal i státní cenu prvního stupně. Na konci léta 1955 odjel na tři měsíce studoval do francouzského Prades ke slavnému Pablu Casalovi. Na zájezdu do Ruska v roce 1957 zahrál na jednom koncertě s Petrohradskou filharmonií koncerty Haydna, Dvořáka a Čajkovského Rokokové variace. V letech 1957-1960 působil Miloš Sádlo jako violoncellista v Sukově triu, se kterým podnikl několik zahraničních turné. Na Casalovy soutěži v Mexiku v roce 1959 byl Sádlo pozván jako člen poroty (soutěž vyhráli čeští violoncellisté Josef Chuchro a Alexandr Večtomov). V roce 1962 byl jmenován zasloužilým umělcem a premiéroval znovuobjevený koncert Josepha Haydna C dur.

Miloš Sádlo se intenzivně věnoval nahrávání a světové koncertní kariéře až do konce osmdesátých let. Profesorem na AMU byl téměř půlstoletí; v roce 1990 byl zvolen předsedou Akademického senátu AMU a svoji pedagogickou kariéru ukončil až v roce 1998.

Miloš Sádlo zemřel 14. října 2003

Studenti prof. Miloše Sádla:

Jaroslav Chovanec 1950-1954 (1970 diplomová práce)

Bohumil Malotín 1950-1956

Josef Kolář 1951-1957

Mirko Škampa 1955-1959

Ladislav Pospíšil 1956-1961

Jan Štros 1956-1961

Petr Šimek 1956-1962

Georgi Nikolov Petkov 1958-1962

Jan Pípal 1959-1967

Antonín Duda 1960-1973

Jan Niederle 1960-1965

Jiří Prchal 1960-1962

Oldřich Hoffmann 1961-1965

Jindřich Rybenský 1961-1966

Václav Bernášek 1963-1968

Václav Adamíra 1963-1970

Eva Šimek 1964-1967

Věra Megová 1964-1968

Richard Dedecius 1964-1968

Jindřich Ptáček 1964-1969

Hana Zabloudilová 1965-1967

Jiří Sládeček 1965-1970

Jan Kamenář 1965-1971

Violeta Grigorová 1966-1970

Eva Korešová 1966-1970

Edvard Majaron 1966-1968

Věra Hofmanová 1975-1979

Jiří Hošek 1975-1981

Petr Hejný 1973-1977

Václav Vomáčka 1974-1981

Vladimír Leixner 1976-1981

Hana Jirásková ?-1994

Jiří Hanousek 1982-1986

Jitka Vlašánková 1982-1987

Vladan Kočí 1982-1987

Aleš Kaspřík 1982-1989

Hana Haubertová 1990-1994

Helena Jandějsková ?-1995

Lukáš Pospíšil ?

Richard Žemlička 1992-1998

Kryštof Lecián 1994-1997

1.6 Alexandr (Saša) Večtomov

Narodil se 12. prosince 1930 v Praze. Violoncellové základy získal od svého otce Ivana, který sám byl vynikajícím violoncellistou. Po válce byl Alexandr přijat na Pražskou konzervatoř do třídy profesora Ladislava Zelenky. Pod Zelenkovým vedením pokračoval v letech 1951-1953 na Akademii múzických umění v Praze. Své vzdělání ukončil u profesora Semjona Matvjeviče Kozolupova na Moskevské konzervatoři. Zde absolvoval mezi roky 1953-1957 sedm semestrů. Za téma své absolventské písemné

práce si zvolil „Antonín a Mikuláš Kraft a jejich violoncellová tvorba“. Během stáže se zúčastnil mistrovského kurzu u francouzského violoncellisty André Navarry.

V roce 1955 získal první cenu na soutěži Pražského jara a o čtyři roky později druhou cenu na soutěži Pabla Casalse v Mexiku (v porotě byl mj. Miloš Sádlo). V roce 1956 přijal nabídku Českého tria, aby nastoupil na místo Miloše Sádla, který ze souboru odešel. Na konci sedmdesátých let založil spolu se svým bratrem Vladimírem, který hrál na kytaru, slavné Pražské strunné duo. Během své bohaté umělecké kariéry violoncellisty zároveň od roku 1964 zastával funkci odborného asistenta na Akademii múzických umění v Praze. Docentem hry na violoncello byl jmenován v roce 1981. Mezi jeho žáky je řada laureátů mezinárodních soutěží, členů renomovaných komorních souborů

Večtomov byl často zván jako lektor mistrovských kurzů (Michigan State University, Hochschule für Musik und Theater "Felix Mendelssohn Bartholdy" Leipzig, Britten-Pears School a další) a člen mezinárodních porot (Pražské jaro, Bachova soutěž v Lipsku, Čajkovského soutěž v Moskvě, Casalova soutěž v Budapešti a jiné).

Alexandr Večtomov předčasně zemřel 29. prosince 1989 v Praze.

Studenti doc. Alexandra Večtomova:

Čestmír Vránek 1961-1968
Edvard Majaron 1966-1968
Bohuslav Pok 1967-1972
Evžen Rattay 1968-?
Bohuslav Pavlas ?
Jan Zvolánek 1969-?
Marek Jerie ?
Miroslav Petráš 1970-1976
Marie Hixová 1973-1980
Jan Páleníček ?
Ludovít Kanta 1978-1982
Martin Škampa 1978-1984
Michaela Fukačová 1980-1984
Dagmar Remtová 1981-1985
Jitka Vlašánková 1982-1987
Pavel Verner 1984-1989

1.7 Josef Chuchro

Narodil se 3. srpna 1931 v Praze. Hudební základy získal od svého otce Josefa, jenž byl varhaníkem. Ve dvanácti letech se začal učit na violoncello u Miloslava Köcka. Na Pražské konzervatoři (1946-1950) a posléze na Akademii múzických umění v Praze (1950-1953) studoval u Karla Pravoslava Sádla. Od roku 1950 se Josef Chuchro účastnil mnoha mezinárodních violoncellových soutěží, na kterých získal řadu cen (čestné uznání na soutěži Pražského jara – 1950, třetí cena na soutěži v Berlíně – 1951, druhá cena na soutěži v Bukurešti – 1953, první cena na soutěži Pražského jara – 1955, první

cena na soutěži Pabla Casalse v Mexiku – 1959).

V roce 1952 se stal členem Sukova tria. Sólistou České filharmonie byl jmenován v roce 1961. V roce 1965 dodatečně složil absolutorium na Pražské konzervatoři ve třídě profesora Bedřicha Jaroše a poté zde až do roku 1992 vyučoval hru na violoncello. Od roku 1967 současně vyučoval i na Akademii múzických umění v Praze. Docentem hry na violoncello byl jmenován v roce 1969. 1. května 1990 byl jmenován profesorem a v letech 1990-1997 zastával funkci děkana hudební fakulty AMU. Od roku 2000 byl vedoucím katedry strunných nástrojů.

Za svého života obdržel Josef Chuchro mnohá významná ocenění. Mezi nejvýznamnější patří cena „Award of Merit“ z roku 1977 (společně s klavíristou Janem Panenkou za nahrávku kompletních Beethovenových sonát a variací), Medaile ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy za tvůrčí pedagogickou činnost a zvláště významné výsledky v pedagogické práci a Medaile Josefa Hlávky za mimořádné zásluhy o slávu české violoncellové školy, které obdržel v roce 2003.

Josef Chuchro zemřel 19. srpna 2009 v Praze.

Studenti prof. Josefa Chuchra:

Eva Šimek 1964-1967

Mikael Ericsson 1972-?

Jaroslav Kulhan 1972-1977

Tomáš Koutník 1972-1976

František Host 1978-1985

Michal Kaňka 1980-1984

Jan Chuchro 1981-1985

Eugen Prochác ?-1987

Vladan Kočí 1982-1987

Jiří Bárta ?-1990

Jan Sládeček 1990-1994

Petr Houdek 1991-1996

David Havelík 1993-1997

Jan Keller 1996-2002

Martin Sedlák 1997-2002

Lukáš Vaněk 1998-2003

Ondřej Cibulka 2001-2004

Tomáš Jamník 2004-2009

Jan Ryska 2005-2011

1.8 Stanislav Apolín

Narodil se 3. července 1931 v Seči u Plzně. Violoncello studoval na Brněnské konzervatoři (1945-1949) a Janáčkově akademii múzických umění v Brně (1949-1953) u profesora Váši Černého. V roce 1956 začal vyučovat na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Téhož roku se setkal s klavíristou Radoslavem Kvapilem, se kterým vystupoval na koncertních podiích řadu let. Roku 1964 byl jmenován sólistou Moravské filharmonie. V letech 1968-1993 hrál s houslistou Václavem Snítilem a klavíristou Josefem Hálou ve znovuobnoveném Smetanově triu. Od roku

1977 Apolín působil jako sólista v Symfonickém orchestru hlavního města Prahy FOK, kde strávil dlouhých jedenáct sezón.

Vedle kariéry koncertního umělce rozvíjel Apolín svojí bohatou pedagogickou činnost. V letech 1962-1965 vyučoval na Pražské konzervatoři. Docentem hry na violoncello se stal v roce 1968 na JAMU v Brně. V roce 1970 odcestoval do jugoslávského Bělehradu, kde dva roky vyučoval na tamější Hudební akademii. Poté přijal místo profesora na konzervatoři ve švýcarském Luzernu, zde působil až do roku 1996. Současně vyučoval i na pražské AMU. Své zdejší působení ukončil v roce 1990.

Studiové nahrávky Stanislava Apolína jsou vysoce ceněny u nás i v zahraničí (Dvořákův violoncellový koncert h moll, Prokofjevova Symfonie-koncert, Milhaudovy violoncellové koncerty a další). Napsal dvě odborné studie „*Suity J. S. Bacha pro violoncello sólo*“ (1995) a „*O kráse tónu*“ (2007).

Stanislav Apolín zemřel 24. září 2010 v Praze.

Studenti doc. Stanislava Apolína:

Evžen Rattay 1968-?

Pavel Verner 1984-1989

Václav Fleissig 1989-1994

1.9 Antonín Kohout

Narodil se 12. prosince 1919 v Lubné u Rakovníka. Pocházel s hudební rodiny. Na violoncello se začal učit soukromě u Karla Pravoslava Sádla. V roce 1934 nastoupil na Pražskou konzervatoř do třídy profesora Bedřicha Jaroše a následujícího rok přestoupil zpět ke Karlu Pravoslavu Sádlovi. Konzervatoř absolvoval Dvořákovým koncertem pro violoncello a orchestr h moll. V roce 1940 získal místo violoncellisty v České filharmonii. Roku 1943 byl u vzniku legendárního Smetanova kvarteta pod pedagogickým vedením profesorů Josefa Micky a Karla Pravoslava Sádla. V období 1946-1952 studoval na pražské Akademii znovu u Karla Pravoslava Sádla.

Na Akademii múzických umění v Praze působil od roku 1969 dlouhá léta jako pedagog komorní hry.

Antonín Kohout zemřel 15. února 2013 v Praze.

Studenti Antonína Kohouta:

Panochovo kvarteto

Martinů kvarteto

Kociánovo kvarteto

Wihanovo kvarteto

Bennewitzovo kvarteto

Nostitzovo kvarteto

1.10 Rudolf Lojda

Rudolf Lojda se narodil 4. července 1927 v Plzni. Pražskou AMU vystudoval ve třídě profesora Ladislava Zelenky v letech 1947-1951. V obdobích 1951-1952 a 1955-1956 působil na AMU jako asistent. Poté nastoupil jako violoncellista do slavného Českého noneta, které tou dobou patřilo pod hlavičku České filharmonie. Soubor za Lojdova působení (1956-1989) koncertoval na pódiiích po celém světě a velmi intenzivně nahrával pro Supraphon.

Pedagogickou kariéru započal na Pražské konzervatoři, kde vyučoval hru na violoncello v letech 1963-1983. Od roku 1977 souběžně zastával post externího pedagoga na AMU v Praze. 1. srpna 1986 byl jmenován docentem hry na violoncello. Vychoval řadu znamenitých violoncellistů. Byl častým členem porot na violoncellových soutěžích. Své působení na AMU ukončil v roce 1992.

Rudolf Lojda zemřel 5. srpna 2007 v Praze.

Studenti doc. Rudolfa Lojdy:

Josef Žák 1971-1979

Marie Hixová 1973-1980

Eduard Šístek 1975-1979

Dagmar Remtová 1981-1985

Jitka Vlašánková 1982-1987

Jana Perglerová 1983-1987

Peter Frkal 1984-1989

Tomáš Stražil 1991-1995

Bledar Zajmi 1993-1997

1.11 Miroslav Petráš

Miroslav Petráš se narodil 17. července 1948 v Kyjově. Nejprve se od svého otce učil hře na housle a od jedenácti let se plně věnoval violoncellu. Na doporučení Dr. Ivana Měrky nastoupil roku 1963 na ostravskou konzervatoř. V létě 1968 se účastnil třítydenního kurzu komorní hudby ve Švédsku. Kvůli srpnovým událostem v Československu se jeho pobyt protáhl na tři měsíce a poté zamířil do Vídně, kde absolvoval roční stáž u profesora Vladimíra Orlova na vídeňské akademii. Po návratu do Československa dokončil ostravskou konzervatoř a v letech 1970-1976 pokračoval ve studiích na Akademii múzických umění v Praze ve třídě doc. Alexandra Večtomova. Během studií získal řadu ocenění na domácích i mezinárodních soutěžích – Beethovenův Hradec 1966, Pražské jaro 1970, Interpretační soutěž ČSR v Písku 1972 a soutěž Gaspara Cassadó ve Florencii.

Na festivalu Mladé pódium v Karlových Varech v srpnu 1978 premiéroval violoncellový koncert Vladimíra Tichého za doprovodu Karlovarského symfonického orchestru pod taktovkou Radomila Elišy. Mezi roky 1980-1993 zastával post koncertního mistra Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK, se kterým pravidelně vystupoval i sólově. Jako komorní hráč působí ve dvou špičkových souborech, prvním je slavné České trio (společně s houslistkou Danou Vlachovou a klavíristou Milanem Langerem) a druhým je Klavírní kvarteto Bohuslava Martinů.

Svoji pedagogickou dráhu na Akademii múzických umění v Praze zahájil v roce 1983. Roku 1993 přijal místo pedagoga na Pražské konzervatoři. Na obou institucích působí dodnes. Na Akademii od roku 2005 zastává pozici profesora hry na violoncello.

Studenti Prof. Miroslava Petráše:

Miloš Jahoda 1984-1988
Jaroslav Matějka 1990-1996
Pavel Ludvík 1993-1997
Petr Prause ?
Margit Klepáčová ?
Tomáš Hurník 1995-1998
Hana Shabuová 1995-?
Alžběta Vlčková 1995-2002
Jan Holeňa 1996-2001
Štěpán Doležal 1997-2001
Radim Navrátil 1997-2005
Marek Novák 1999-2004
Kamil Žvak 2001-2006
Jan Žďánský 2001-2007
Petr Nouzovský 2004-2010
Jan Žalud 2004-2011
Lenka Týmlová 2005-2009
Jan Ryska 2005-2011
Helena Matyášová 2005-2011
Zuzana Virglerová 2005-2011
Jan Zemen 2007-2013
Jan Zvěřina 2008-2014
Štěpán Drtina 2009-2015
Ivan Vokáč 2009-2016
Matěj Štěpánek 2010-2014 (dosud MgA.)
Judita Škodová 2010-2016
Robert Kružík 2011-2016
Petr Špaček 2012-2015
Jana Ivanecká 2013-2016 (dosud MgA.)

1.12 Jiří Hošek

Narodil se 20. srpna 1955 v Praze. Od tří let se učil hrát na klavír, v deseti se začal věnovat violoncellu. Na Pražskou konzervatoř byl přijat v roce 1970 do třídy Dr. Pravoslava Sádla. Ve studiích pokračoval na AMU v Praze u Miloše Sádla. Během studia absolvoval tři zahraniční stáže; v roce 1980 Bartókův seminář v maďarském Szombathley u Lázslo Mezö a rok později stáže v Paříži a Nice. V letech 1982–1986 byl stipendistou Českého hudebního fondu pod vedením Saši Večtomova a Josefa Chuchra. Získal řadu cen z mezinárodních interpretačních soutěží (Pražské jaro, Beethovenův Hradec, Písek, Casalova soutěž v Budapešti a jiné).

Od roku 1991 zastával pět sezón post koncertního mistra violoncell Symfonického orchestru Českého rozhlasu a roku 1998 se stal jejím sólistou. Mezi jeho nevýznamnější umělecké počiny se řadí veřejné provedení všech čtyřiceti etud z Vysoké školy violoncellové hry opus 73 od Davida Poppera; k této příležitosti napsal publikaci, ve které zanalyzoval technické problémy jednotlivých etud.

V roce 1994 byl přijat a jmenován docentem na AMU v Praze. Zde vyučoval violoncello a orchestrální party do roku 2015.

Od roku 1997 pořádá festival Nekonvenční žižkovský podzim Jiřího Hoška.

Studenti doc. Jiřího Hoška:

Tomáš Hostička 1995-1999
Eva Pinkasová 1996-2001
Martin Havelík 1999-2002
Ctibor Příhoda ?-2002
Bohdana Horecká 1999-2004
Jana Brezová 2000-2003
Sylva Jablonská 2001-2004
Jan Szakál 2001-2008
Dominika Hošková 2003-2008
Jakub Mayer 2005-2009
Karel Chudý 2006-2012
Marie Šimková 2006-2013
Jan Pech 2007-2013
Vilém Bartl 2009-2013
Petr Chudoba 2009-2014
Michaela Stehlíková 2011-2015

1.13 Daniel Veis

Narodil se 28. dubna 1954 v Praze. Jako dítě se učil na klavír i violoncello. Jeho prvním učitelem violoncella byl Václav Adamíra. V letech 1969-1972 studoval na Pražské konzervatoři a poté navázal studiem na AMU ve třídě Josefa Chuchra. Na konci sedmdesátých let absolvoval prestižní Čajkovského konservatoř v Moskvě; profesorkou mu byla slavná ruská violoncellistka Natalie Shakhovskaya. Během studií získal několik cen – vyhrál mimojiné mezinárodní interpretační soutěž Pražské jaro 1976, v roce 1978 získal stříbrnou medaili na prestižní soutěži Petra Iljiče Čajkovského v Moskvě. Tyto úspěchy mu otevřely dveře na světová podia. Spolupracoval s předními orchestry, slavnými dirigenty (Václav Neumann, Libor Pešek, Jiří Bělohlávek, Charles Mackerras, Serge Baudo, Yan Pascal Tortelier, Jukka-Pekka Saraste) a umělci jako byli klavíristé Jan Panenka, Josef Hála nebo houslisté Václav Snítal a Leonidas Kavakos.

Daniel Veis má mimořádně široký repertoár; řadu skladeb premiéroval. Za nahrávku violoncellového koncertu Vladimíra Sommera získal cenu vydavatelství Panton. V roce 1989 se stal na dvě sezóny sólo-violoncellistou České filharmonie. Daniel Veis je také vyhledávaným komorním umělcem (Dvořákovo trio, Pražské trio, Rosamunde trio)

Daniel Veis se vedle své bohaté koncertní aktivity intenzivně věnuje pedagogické práci. Od roku 1984 byl externím pedagogem na AMU v Praze, v roce 1991 byl jmenován docentem hry na violoncello a od roku 1996 zastával funkci profesora. Řadu let byl hlavou strunné katedry a poté proděkanem hudební fakulty. V roce 2010 přerušil působení na AMU a nyní vyučuje už několik let na Park University v Kansasu v Spojených Státech Amerických. Je častým hostem mistrovských kurzů a porot soutěží po celém světě.

Studenti Prof. Daniela Veise:

Radomír Širc ?
Jiří Šlechta 1989-1994
Petr Šporcl 1990-1995
Vladislava Ptáková 1991-1996
Kristina Poláková 1993-1999
Vladimíra Jurásková 1995-1999
Jana Matějková 1995-2000
Peter Jarůšek 1995-2000
Petr Malíšek 1996-2001
Simona Hečová 1996-2001
Lukáš Polák 1998-2003
Bohdana Horecká 1999-2004
Petra Holubcová 2001-2007
Jan Szakál 2001-2008
Anna Hošková 2002-2007
Petr Soukup 2002-2007
Jan Klika 2002-2007
Viktorie Verbovská 2004-2009
Marie Šimková 2006-2013
Jan Pech 2007-2013
Petr Mašlaň 2007-2014
Pavol Mucha 2008-2011
Vojtěch Urban 2008-2014
Václav Petr 2008-2015
Eduard Šístek 2010-2016

1.14 Václav Bernášek

Narodil se 29. listopadu 1944 v Kladně. Hru na violoncello studoval zprvu soukromě u Karla Pravoslava Sádla. V letech 1963-1968 studoval na pražské AMU ve třídě Karla Pravoslava Sádla a Miloše Sádla. Během studia se stal finalistou mezinárodní violoncellové soutěže ve Vídni 1967. V roce 1982 absolvoval postgraduální studium obor komorní hra u Antonína Kohouta.

Mezi roky 1970-1980 hrál v Symfonickém orchestru hlavního města Prahy, kde od roku 1975 zastával funkci koncertního mistra. V roce 1972 byl u zrodu souboru Nové smyčcové kvarteto, které se později proslavilo pod názvem Kociánovo kvarteto. Se souborem hrál na koncertních pódii téměř po celém světě a natočil padesát kompaktních disků pro domácí i zahraniční renomované nahrávací společnosti.

Pedagogicky působí na Akademii múzických umění v Praze od roku 1990. Docentem se stal v roce 1996 a nyní zastává post profesora komorní hry.

Studenti prof. Václava Bernáška:

Bennewitzovo kvarteto

Nostitzovo kvarteto

Penguin Quartet (Zemlinského kvarteto)

Artemiss trio

Orbis trio

1.15 Mikael Ericsson

Narodil se 10. března 1952 ve švédské Arvice. Jeho prvním učitelem violoncella byl Hans Erik Deckert. Ve studiu pokračoval na výběrové hudební škole švédského rozhlasu na zámku Edsberg a dále na Královské hudební konzervatoři v Kodani pokaždé u znamenitého violoncellisty Erlinga Blondal-Bengtsona. Získal možnost se zúčastnit mistrovského kurzu vedeného legendárním Gregorem Piatogorskym. Své vzdělání rozšířil na mistrovských kurzech v kanadském Mont Orfordu u francouzského violoncellisty Guye Fallota. Po setkání

s Josefem Vlachem na začátku sedmdesátých let se rozhodl přesídlit do Prahy, kde začal roku 1972 studovat na Akademii múzických umění. Violoncello studoval u Josefa Chuchra a komorní hru u Josefa Vlacha. Mezi jeho největší soutěžní úspěchy patří účast ve finále mezinárodní soutěže Petra Iljiče Čajkovského v Moskvě 1978 a 1. cena na mezinárodní soutěži Pražské jaro 1980.

Během své bohatě koncertní kariéry spolupracoval s významnými orchestry (Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Brněnská filharmonie, Janáčkova filharmonie, Slovenská filharmonie, Pražský komorní orchestr, Český komorní orchestr a další), dirigenty (Herbert Blomstedt, Aram Chačaturjan, Libor Pešek, Josef Vlach, Vladimír Válek, Ondřej Kukul) a klavíristy (Josef Hála, Ivan Klánský, Jenő Jandó, Oliver Triendl, Adolf Wiklund). Ericssonův repertoár je mimořádně rozsáhlý, zahrnuje díla od baroka po 21. století.

Nahrávací aktivita Mikaela Ericssona je pozoruhodná a kritikou oceňována – koncerty Karla Stamice a Josefa Rejchy (partitury dvou Rejchových koncertů sám objevil), sonáty Segreje Rachmaninova, Edwarda Hagerupa Griega a Luigiho Boccheriniho.

V roce 1977 společně se svojí manželkou houslistkou Janou Vlachovou založil duo Vlachová-Ericsson. Oba jsou i členové Vlachova kvarteta Praha a smyčcového tria Serioso.

V roce 2006 se stal pedagogem plzeňské konzervatoře a od roku 2010 zastává funkci odborného asistenta na Akademii múzických umění v Praze.

Studenti odb. as. Mikaela Ericssona:

Jan Pech 2007-2013

Petr Mašlaň 2007-2014

Pavol Mucha 2008-2011

Vojtěch Urban 2008-2014

Václav Petr 2008-2015

Moises Lee 2010-2012

Eduard Šístek 2010-2016

Anna Boiprav 2010-2016

Daniel Petrásek 2011-2014 (dosud MgA.)

Hana Střelcová 2013-2016

1.16 Michal Kaňka

Narodil se 23. května 1960 v Praze. Od svých sedmi let se učil hře na violoncello u výborného pedagoga Mirko Škampy. Pražskou konzervatoř absolvoval ve třídě profesora Viktora Moučky a profesorem na pražské Akademii mu byl Josef Chuchro. Na začátku osmdesátých let se dvakrát po sobě zúčastnil prestižního semináře Gregora Piatogorského v Los Angeles, kde se setkal s velikány violoncellové hry André Navarou, Mauricem Gendronem a Paulem Tortelierem.

Během studií se zúčastnil **třiceti dvou!** národních i mezinárodních sólových i komorních soutěží. Na mnoha soutěžích zaznamenal mimořádných úspěchů – Mezinárodní soutěž Petra Iljiče Čajkovského v Moskvě 1982 (laureát), Pražské Jaro 1983 (1. cena) a rozhlasová soutěž ARD v Mnichově 1986 (1. cena). Jako sólista se představil s předními orchestry jako jsou Česká Filharmonie, Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Slovenská filharmonie, Státní filharmonie Brno, Pražský komorní orchestr, Pražská komorní filharmonie a další. Vedle intenzivní koncertní kariéry je Michal Kaňka častým hostem nahrávacích studií. Dosud natočil přes čtyřicet sólových kompaktních disků.

Je vyhledávaný i jako komorní hráč; dlouhá léta hraje ve slavném Pražákově kvartetu, jež koncertuje na nejvýznamnějších podiích po celém světě.

Svoji pedagogickou činnost zahájil v roce 2011 na Akademii múzických umění v Praze, kde zastává pozici odborného asistenta, a současně vyučuje na Pražské konzervatoři, kam nastoupil v roce 2013. Od roku 2014 je předsedou stálé komise mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro. O dva roky později přijal členství ve správní radě Nadace Bohuslava Martinů.

Studenti odb. as. Michala Kaňky:

Václav Petr 2008-2015

Štěpán Drtina 2009-2015

Zachar Fedorov 2013-2016

1.17 Tomáš Stražil

Narodil se 15. ledna 1971 v Praha. Hře na violoncello se začal věnovat pod vedením Josefa Pražáka. Pražskou konzervatoř absolvoval ve třídě Dr. Pravoslava Sádla a dále pokračoval u Rudolfa Lojdy na pražské Akademii múzických umění, kde absolvoval v roce 1994. Během studia byl členem Brucknerorchestru v rakouském Linci a zúčastnil se řady mistrovských kurzů - Elias Ariscuren, Peter Wieselway, Angelica May, František Smetana, Evžen Rattay a Josef Chuchro a další. Soutěžních úspěchů dosáhl na řadě soutěžích - Beethovenův Hradec 1990 a 1993, Prix Mercury v Semmeringu 1994.

V letech 1994-2000 zastával post koncertního mistra violoncell v Sukově komorním orchestru, se kterým natočil své debutové album s Haydnovým Koncertem C dur pro violoncello a orchestr (dirigentem byl Josef Suk). Tomáš Stražil vystoupil jako sólista s řadou českých i zahraničních orchestrů (Filharmonie Hradec Králové, Komorní orchestr Národního divadla, Praga Camerata, Severočeská filharmonie Teplice, Sukův komorní orchestr, Gifu Symphony Orchestra, Musici di Praga, Thailand Philharmonic Orchestra, Filharmonia Sudecka a jiné). Je vyhledávaným komorním hráče; spolupracoval s Josefem Sukem, Michalem Macourkem, Monikou Knoblochovou, Pavlem Šporcem, Josefem Hálou, Evženem Rattayem, Václavem Jírovcem, Felixem Slovákem a dalšími.

V roce 2002 založil komorní orchestr Camerata Bohemica, kde působí jako umělecký vedoucí a sólista. Je členem několika souborů - Bergerettes trio, Kubelíkovo kvarteto, Mladota Ensemble a Pražské komorní trio

Pedagogickou dráhu zahájil v roce 1994 na Konzervatoři v Teplicích, kde působil do roku 2001. Od roku 2000 je členem pedagogického sboru Pražské konzervatoře. Své zkušenosti předává studentům i na Akademii múzických umění v Praze, kde působí od roku 2011 jako externí pedagog hry na violoncello a komorní hry.

Studenti ex. ped. Tomáše Strašila:

Michaela Stehlíková 2011-2015

1.18 František Host

Narodil se 27. ledna v Praze. Mezi jeho profesory patřili Viktor Moučka na Pražské konzervatoři a Josef Chuchro na Akademii múzických umění v Praze.

Od roku 1975 zastává post violoncellisty v České filharmonii; mezi lety 1983-2013 byl koncertní mistrem violoncell. Spolupracoval jako sólista s předními českými orchestry (Česká filharmonie, Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK, Plzeňská filharmonie a další) i zahraničními tělesy

(Národní orchestr Madrid).

František Host je členem několika komorních souborů (Sextet českých filharmoniků, Oktet českých filharmoniků, Dua di basso, Virtuosi di Basso) a na svém kontě má několik nahrávek pro nahrávací společnosti jako Pony Canyon, Supraphon, Bonton a AMC.

Na Akademii múzických umění působí od roku 2015 jako pedagog předmětu Orchestrální party a sóla violoncella.

2. Diplomové práce – obor violoncello

Jméno	Název práce	Rok	Poznámka
Václav Adamíra	Dvě verze koncertu č. 1 pro violoncello a orchestr od Bohuslava Martinů: úvaha o oprávněnosti druhé Fournierovy verze	1970	
Zora Amchová	Violoncello v komorní tvorbě Bohuslava Martinů s rozbořem Třetí sonáty pro violoncello a klavír	1997	
Jiří Bárta	Petr Eben : Trio pro klavír, housle a violoncello	1990	
Bohumil Bayer	Robert Schumann <i>Koncert pro violoncello a orchestr a-moll op. 129</i>	1972	
Pavel Běloušek	Emil Hlobil a jeho violoncellová skladba jarní impromptu a její interpretační problémy	1981	
Václav Bernášek	Claude A. Debussy: Sonáta pro violoncello a klavír: Interpretační problémy	1968	
Anna Boiprav	Karl Davydov – zakladatel ruské violoncellové školy	2013	BcA.
Anna Boiprav	Evoluce violoncellových koncertů Karla Davydova	2016	MgA.
Jana Brezová	Slovenská violoncellová tvorba	2003	BcA.
Ondřej Cibulka	Leoš Janáček: Pohádka pro violoncello a klavír a Presto pro violoncello a klavír	2004	BcA.
Eva Čermanová-Hrabovská	Violončelová tvorba Chopina a Rachmaninova	1983	
Milan Červenák	Interpretačné problémy Beethovenovej Sonáty A dur op. 69	1975	

Richard Dedecius	Porovnání Haydnova nově objeveného koncertu C dur a Kraftova koncertu C dur op.4 s nejznámějším Haydnovým koncertem D dur op. 101	1968	
Vladislav Dlask	Jaroslav Řídký <i>II. sonata pro violoncello</i>	1966	
Bohuslava Dlouhá	Zoltán Kodály: Sonáta pro sólové violoncello op. 8	1970	
Štěpán Doležal	Claude Debussy - poslední tvůrčí období skladatele a hudební rozbor sonáty pro violoncello a klavír	2001	
Miroslav Doležil	Jaká je úloha skladatele, interpreta a uvědomělého posluchače v dialekticky spjatém hudebním tříetapovém procesu společenské existence hudebního díla	?	
Michaela Dostálová	Harmonický rozbor 6. suity J. S. Bacha pro sólové violoncello a jeho dopad na rytmickou strukturu	?	
Štěpán Drtina	Nové směry hudby 20. stol. ve vztahu k dobovému výtvarnému umění	2012	BcA.
Štěpán Drtina	Gustav Mahler Jugendorchester	2015	MgA.
Jakub Dvořák	Petr Iljič Čajkovskij : Variace na rokokové téma pro violoncello a orchestr (op. 33) 1876	?	
Alexander Erml	Tektonický rozbor Koncertu pro violoncello a orchestr Josefa Haydna (Hoboken 7 b,l)	?	
Zachar Fedorov	Dmitrij Šostakovič a jeho tvorba pro violoncello	2016	BcA.
Karel Fiala	P.I. Čajkovskij: Variace na rokokové téma A dur, op. 33 pro violoncello a orchestr	?	

Václav Fleissig	Johann Sebastian Bach: Suity pro sólové violoncello	1994	
Vladimír Fortin	Ludwig van Beethoven : sonáta A dur, op. 69 - srovnání jediné dochované rukopisné verze s pozdější tištěnou verzí	2002	
Josef Friedl	Luigi Boccherini a interpretační problémy v jeho violoncellovém koncertu B-dur	1963	
Peter Frkal	Prínos Edouarda Lala pre európsku hudobnú literatúru so zreteľom na violončelový koncert D moll	1989	
Valentina Gančeva	Interpretační problémy 3. sonáty od Bohuslava Martinů	1970	
Violeta Grigorová	Interpretace I. Blochovy suity pro violoncello sólo	1970	
Jiří Hanousek	Interpretační problém Šostakovičova Koncertu pro violoncello čís. 1, Es dur, op. 107	1986	
Ivan Havel	Joseph Haydn: Koncert D dur	?	
David Havelík	David Popper a jeho dílo	1997	
Martin Havelík	Bedřich Smetana - Smyčcový kvartet č. 1 e moll "Z mého života"	2002	
Bedřich Havlík	Bohuslav Martinů a dvě verze jeho koncertu pro violoncello a orchestr	1961	
Simona Hečová	Umělecký vývoj Sergeje Prokofjeva a jeho skladby pro violoncello	2001	
Marie Hixová	Franz Schubert : Sonáta a moll "Arpeggione" - problémy interpretace, srovnání gramofonových nahrávek	1980	

Danuše Hlupá	Charakteristika vývojových stupňů námětovosti a programovosti v instrumentální hudbě období renesance, baroka a klasicismu	?	Ph.D.
Danuše Hlupá	Skladatelský profil Petra Ebena a jeho Suita balladica	1978	
Oldřich Hoffmann	Ludwig van Beethoven: Sonáta D-dur pro klavír a violoncello	1965	
Věra Hofmanová	Otázky dramaturgie violoncellového recitálu: Všeobecná úvaha	1979	
Jan Holeňa	César Franck - Sonáta A dur	2001	
Roman Holub	Koncert pro violoncello a orchestr Es dur, op. 107	2001	BcA.
Petra Holubcová	Igor Stravinskij: Pulcinella a jeho úpravy	2004	BcA.
Petra Holubcová	Bachovy violoncellové suity a barokní tanec	2007	MgA.
Bohdana Horecká	Osobnost Dmitrije Šostakoviče v kontextu událostí stalinské éry a rozbor 1. violoncellového koncertu Es dur, op.	2002	BcA.
Bohdana Horecká	Historie violoncella	2004	MgA.
František Host	Luboš Fišer - skladatel a jeho Sonáta pro violoncello a klavír	1985	
Tomáš Hostička	Osobnosti violoncellového umění Ameriky a jejich interpretační originalita	1999	
Jiří Hošek	Antonín a Mikuláš Kraftovi a jejich význam ve violoncellovém umění	1981	
Anna Hošková	Violoncellová tvorba Sergeje Prokofjeva	2005	BcA
Anna Hošková	Česká koncertantní violoncellová tvorba 20. století	2007	MgA.

Dominika Hošková	Virtuozita violoncellové hry v tvorbě Davida Poppera	2006	BcA.
Dominika Hošková	Židovské motivy ve violoncellové tvorbě	2008	MgA.
Petr Houdek	Luboš Fišer a jeho Sonáta pro violoncello a klavír	1996	
Hana Houdková	Paul Hindemith a jeho sonáta pro sólové violoncello	?	
Tomáš Hurník	Koncert pro violoncello op. 104 Antonína Dvořáka s poznámkami o interpretaci	1998	
Soňa Hynčicová	Josef Haydn: Interpretační problémy a problém autorství	1984	
Jaroslav Chovanec	Analýza Elegie pro violoncello a komorní orchestr od Josefa Boháče	1970	
Petr Chudoba	Friedrich Gulda a jeho violoncellový koncert	2012	BcA.
Petr Chudoba	Popper, Piatti, Grützmacher a jejich etudy	2014	MgA.
Karel Chudý	Violoncellové skladby Bohuslava Martinů	2009	BcA.
Karel Chudý	Intonace a ladění : specifika ladění ve smyčcovém kvartetu a rozdíly vůči sólové hře	2012	MgA.
Jan Chuchro	Edvard Hagerup Grieg a jeho violoncellová sonáta	1985	
Jana Ivanecká	Košické kvarteto a jeho interpretácia slovenských skladieb	2016	BcA.
Sylva Jablonská	Koncert pro violoncello a orchestr Arthura Honeggera	2004	BcA.
Miloš Jahoda	Velká orchestrální sóla a práce koncertního mistra violoncell v symfonickém orchestru FOK	1988	

Tomáš Jamník	Max Reger: Suita č. 2 d moll pro sólové violoncello, op. 131c	2007	BcA.
Tomáš Jamník	Problematika kritického vydání skladeb pro violoncello Bohuslava Martinů	2009	MgA.
Tomáš Jamník	Violoncellové koncerty Antonína Dvořáka	2014	Ph.D.
Peter Jarůšek	Rozbor Brahmsovho Koncertu pre husle, violončelo a orchester a moll op. 102 z hľadiska violončelovej techniky, respektíve formový s prípadným poukazom naväznosti na princípy koncerta grossa	2000	
Marek Jerie	Johannes Brahms a jeho violoncellová sonáta F Dur opus 99	?	
Hana Jirásková	Violoncellové sonáty Johannese Brahmse	1994	
Vladimíra Jurásková	Hudba v životě českých Židů v letech 1941-1945	1999	
Jan Kamenář	Paul Hindemith : Koncert pro violoncello a orchestr 1940	1971	
Ľudovít Kanta	Slovenská violončelová tvorba od roku 1948 so zameraním na Suitu pre sólové violončelo od Dr. Ľudovíta Rajtera	1982	
Michal Kaňka	Igor Stravinskij : Italská suite (Pulcinella)	1984	
Josef Karlíček	Stylová a tradiční interpretace staré hudby	1998	

Aleš Kaspřík	Justus Johann Friedrich Dotzauer: Život a dílo se zvláštním zřetelem k jeho violoncellové škole flažoletů op. 147: Zhodnocení významu a konfrontace se sovětskou metodikou Aleksandra Vladimíroviče Brouna	1989	
Oldřich Kavale	Robert Schumann a jeho koncert a-moll op. 129 pro violoncello a orchestr	1961	
Jan Keller	Bohuslav Martinů, 1. violoncellový koncert: srovnávací studie 2. a 3. verze	2002	
Margit Klepáčová	Analytický a interpretační rozbor Schumannova violoncellového koncertu a moll, op. 129	?	
Jan Klika	Pražské trio - Nové pražské trio: historie a význam souboru	2005	BcA.
Jan Klika	Historie mezinárodní violoncellové soutěže Pražské jaro	2007	MgA.
Vladan Kočí	Benjamin Britten: Suita op. 87 pro violoncello sólo	1987	
Milan Kohel	Leoš Janáček a jeho Pohádka pro violoncello a klavír	1977	
Marie Kohoutová	Komorní violoncellové skladby Bohuslava Martinů	?	
Lenka Kollerová	Aram Chačaturjan a jeho violoncellová díla	?	
Eva Korešová	Interpretace variací na Rossiniho téma Bohuslava Martinů: Harmonický a formální rozbor	1970	
Tomáš Koutník	Violoncellová sonáta Jiřího Pauera	1976?	
Jana Králová	Švédská violoncellová škola	?	

Marie Krejčíková	Člověk Johann Sebastian Bach v celkovém prostředí barokní doby a jeho violoncellové suity	1975	
Robert Kružík	Bedřich Havlík – violoncellista, pedagog	2014	BcA.
Robert Kružík	František Jílek, význačný dirigent Janáčkovy opery Brno	2016	MgA.
Michaela Kučerová	Brahmsův dvojkonzert pro housle, violoncello a orchestr a moll op. 102	2002	
Jaroslav Kulhan	Johann Sebastian Bach v köthenském období a jeho 6 Suit pro sólové violoncello	1977	
Štěpánka Kutmanová	Alfred Schnittke a jeho violoncellová sonáta	?	
Ivo Laniar	Luigi Boccherini a jeho koncert B-dur pro violoncello a orchestr	1979	
Kryštof Lecián	Joseph Haydn: Koncert C-dur pro violoncello a orchestr	1998	
Moises Lee	Edward Elgar a jeho violoncellový koncert	2012	MgA.
Vladimír Leixner	Petr Iljič Čajkovskij : Variace na rokokové téma	1981	
Pavel Ludvík	Johannes Brahms Dvojkonzert a moll: rozbor a dílo	1997	
Petr Malíšek	Johannes Brahms a jeho skladby pro violoncello	2001	
Vladimír Manoušek	S.S. Prokofjev - Symfonie Koncert op. 125	?	
Hana Marková	Joseph Haydn : Koncert D dur, stylová a formální analýza tří užívaných redakcí	1985	

Mikuláš Martinkovič	Interpretační problémy „Rapsodie“ Jiřího Pauera	1977	
Petr Mašlaň	Violoncello v tvorbě Johanna Sebastiana Bacha	2010	BcA.
Petr Mašlaň	Johann Sebastian Bach, kantáty s obligátním violoncellem <i>Violoncello piccolo</i>	2014	MgA.
Jaroslav Matějka	David Popper a jeho violoncellové skladby (se zaměřením na interpretaci Jiřího Hoška)	1996	
Jana Matějková	Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič a jeho komorní tvorba s klavírem	2000	
Helena Matyášová	Osobnost violoncellisty Hanuše Wihana na pozadí kulturně historickém	2008	BcA.
Helena Matyášová	Bohuš Heran - violoncellista, pedagog a člověk	2011	MgA.
Jakub Mayer	D.Šostakovič: komorní tvorba	2009	BcA.
Věra Megová	Jaroslav Řídký a jeho skladby Alla Polka a Air pro violoncello a klavír ze středního tvůrčího období	1968	
Kazimierz Michalik	Arthur Honegger a jeho koncert pro violoncello s orchestrem	1965	
Peter Mišejka	Slovenská violoncellová tvorba (jako súčasť celkového slovenského hudobného)	1982	
Pavol Mucha	Život a dielo Ladislava Kupkoviča so zameraním na vybrané kompozície pre violončelo	2011	MgA.
Radim Navrátil	Komorní dílo Bohuslava Martinů s přihlédnutím k Bergerettes	2005	
Jan Niederle	Dmitrij Šostakovič: Sonata pro violoncello a klavír op. 40, d-moll	?	

Věra Nogová	Bohuslav Martinů: Komorní tvorba: Violoncello v díle Bohuslava Martinů	1989	
Petr Nouzovský	Johannes Brahms a jeho instrumentální koncerty	2007	BcA.
Petr Nouzovský	David Popper a jeho Vysoká škola violoncellové hry op. 73	2010	MgA.
Marek Novák	Bohuslav Martinů-Concertino pro violoncello s průvodem nástrojů dechových, bicích a klavíru	2002	BcA.
Marek Novák	Americká violoncellová škola	2004	MgA.
Helena Olivová	Johannes Brahms : II. violoncellová sonáta F dur a její interpretační problémy	1969	
Libuše Olivová	Beethoven a jeho sonáta D dur	1971	
Jan Páleníček	Tři violoncellové osobnosti : Sádlo, Chuchro, Večtomov	?	
Bohuslav Pavlas	Dmitrij Kabalevský Koncert g-moll op. 49 pro violoncello a orchestr /studijní rozbor/	1975	
Bohuslav Pavlas	Koncert č. 1 pro violoncello a orchestr Rudolfa Kubína	1975?	
Jan Pech	Violoncellové sonáty Paula Hindemitha	2011	BcA.
Jan Pech	Současné trendy užití klasických nástrojů v populární hudbě	2013	MgA.
Stanislav Pech	Jaroslav Řídký a skladby pro violoncello	1959	
Jana Perglerová	Dmitrij Šostakovič a jeho violoncellová sonáta d-moll	1987	
Václav Petr	Beethoven a violoncello	2011	BcA.
Václav Petr	Wolfgang Boettcher- život a hudba	2015	MgA.
Daniel Petrášek	Houslařský rod Dvořáků	2014	BcA.
Miroslav Petráš	Všeobecný přehled violoncellového díla Bohuslava Martinů : Otázky interpretace, se zvláštním zaměřením na Sonátu č. 2	1976	

Zdeňka Pimková- Fialová	Violoncello v 17. a 18. století: Technické a výrazové problémy současné interpretace skladeb tohoto období	?	
Eva Pinkasová	Karel Pravoslav Sádlo - učitel českých violoncellistů	2001	
Jan Pípal	Vliv W. Fitzenhagen na konečné utváření Variací na rokokové téma pro violoncello a orchestr skladatele P. I. Čajkovského	1967	
Marcela Pláténková	Sonáta op. 8 pro violoncello sólo Zoltána Kodályho	?	
Bohuslav Pok	Joseph Haydn: Koncert D-dur	1972	
Lukáš Polák	Violoncellové koncerty Dmitrije Šostakoviče	2001	BcA.
Lukáš Polák	Interpret a vážná hudba	2003	MgA.
Kristina Poláková	Robert Schumann a jeho violoncellový koncert	1999	
Andrea Polgár	Zoltán Kodály: Sonáta pro violoncello solo op.8, Béla Bartók: I. rapsodie pro violoncello a klavír	1983	
Ladislav Pospíšil	III. sonáta pro violoncello a klavír Bohuslava Martinů	1996?	
Lukáš Pospíšil	Interpretace Suit pro sólové violoncello Johana Sebastiana Bacha	?	
Petr Prause	Igor Stravinskij: Svěcení jara: obrazy z pohanské Rusy	1996	
Josef Pražák	Interpretační soutěže naše i mezinárodní (obor smyčcové kvarteto) – a co dál?	1980	
Jiří Prchal	Malé formy violoncellové literatury a jejich využití v kulturně osvětové práci	1962	

Eugen Prochác	Konfrontácia 1. violončelového koncertu a symfónie-koncertu pre violončelo a orchester Segreja Prokofjeva	1987	
Ctibor Příhoda	Interpretační problematika Brahmových violoncellových sonát	2002	
Jiří Příhoda	Cesar Franck: Sonáta A dur	1999	
Jindřich Ptáček	Ciaccona, Intermezzo e Adagio per violoncello solo Luigiho Dallapiccoly	1969	
Vladislava Ptáková	Srovnávací analýza violoncellových škol	1996	
Vladimír Růžička	Robert Schumann a jeho violoncellový koncert a-moll op.129	1985	
Jindřich Rybenský	Violoncellové skladby Jaroslava Řídkého	?	
Jan Ryska	Luboš Sluka – Sonáta pro violoncello a klavír	2008	BcA.
Jan Ryska	Orchestr Vídeňské státní opery a Vídeňské filharmonie	2011	MgA.
Martin Sedlák	Srovnání interpretací Dvojkonzertu a moll pro housle a violoncello, op.102 Johanna Brahmsa	2002	
Jan Sládeček	Petr Iljič Čajkovskij – Variace na rokokové téma pro violoncello a orchestr op. 33	1994	
Jiří Sládeček	Interpretace suity pro sólové violoncello, op.72, Benjamina Brittena	?	
Karel Snětina	Ludwig van Beethoven: Sonáty pro klavír a violoncello	?	
Petr Soukup	Čeští violoncellisté 2. poloviny 20. století	2005	BcA.
Petr Soukup	Světové osobnosti violoncellového umění 20. století	2007	MgA.

Barbora Soukupová	Přehled nejvýznamnějších autorů violoncellových etud se zvláštním zaměřením na šest capriccií Francois Servais	2002	BcA.
Helena Jandajsková	Osobnost a dílo Ivana Večtomova	1995	
Michaela Stehlíková	Proměny violoncella na prahu 21.století.	2015	
Václav Stoupa	Johann Sebastian Bach a jeho suity pro sólové violoncello	1959	
Karel Stralczynský	Komorní skladby pro violoncello a klavír Bohuslava Martinů	1982	
Tomáš Stražil	Houslař a interpret	1995	
Milada Stražilová	A. Stradivari: život a dílo	2000	
Hana Střelcová	PKF - Prague Philharmonia	2016	MgA.
Jan Szakál	Druhý violoncellový koncert Bohuslava Martinů	2004	BcA.
Jan Szakál	Antonín Dvořák: Koncert pro violoncello h-moll	2008	MgA.
Eva Šimek	Josef Suk a jeho opus č. 3, „Balada a Serenáda pro violoncello a klavír“	1967	
Petr Šimek	Dmitrij Šostakovič - Sonáta op.40 pro violoncello a klavír a období jejího vzniku	?	
Marie Šimková	Hudební skladatel Václav Hálek	2010	BcA.
Marie Šimková	Houslová tvorba rodu Bendů	2013	MgA.
Jan Širc	Leoš Janáček: „Pohádka“ pro violoncello a klavír, rozbor, zhodnocení významu v české hudební tvorbě a výklad interpretačních podmínek	1959	
Radomír Širc	Vnější vlivy na tvorbu Dmitrije Šostakoviče před druhou světovou válkou	?	
Eduard Šístek	Příprava interpretačního výkonu	2013	BcA.
Eduard Šístek	Felix Mendelssohn Bartholdy a jeho skladby pro violoncello a klavír	2016	MgA.

Margit Šístková	Charakteristika díla Daria Milhauda, jeho violoncellová tvorba a rozbor prvního violoncellového koncertu	?	
Mirko Škampa	Benedetto Marcello a jeho 6 sonát pro violoncello	1959	
Judita Škodová	Vladimír Sommer : Koncert pro violoncello a orchestr (1979)	2013	BcA.
Judita Škodová	Dmitrij Šostakovič: Klavírní trio č. 2 e-moll	2016	MgA.
Jiří Šlechta	Německá violoncellová škola a její osobnosti	1994	
Peter Šochman	Antonín Dvořák a interpretační problémy jeho violoncellového koncertu h-moll	?	
Petr Špaček	Gregor Piatigorsky Violoncellista a pedagog	2015	MgA.
Petr Šporcl	Darius Milhaud a jeho první koncert op. 136 pro violoncello a orchestr	1995	
Matěj Štěpánek	D.Šostakovič - Skladby pro klavírní trio	2014	BcA.
Jan Štros	Interpretační problémy sonaty D-dur op. 102, č.2 pro cello a klavír Ludwiga van Beethovena	?	
Aleš Terš	Igor Fjodorovič Stravinskij-interpretace Italské suity pro violoncello a klavír	1984	
Sebastián Tóth	Violoncellové skladby věnované Mstislavu Rostropovičovi <i>Skladby Benjamin Brittena</i>	2002	BcA.
Jitka Turhobrová	Ludvig van Beethoven : 5 sonát pro violoncello a klavír	1969	

Lenka Týmlová	Violoncellové sonáty v ruské hudbě 1. pol. 20.století a jejich interpretace.	2009	
Vojtěch Urban	Miloš Sádlo - violoncellista a pedagog	2011	BcA.
Vojtěch Urban	Portrét osobnosti – Jan Vychytil	2014	MgA.
Lukáš Vaněk	Antonín Dvořák a jeho violoncellová tvorba	2003	MgA.
Jozef Varholák	Problémy interpretácie Bachovej Suity c moll pre sólové violoncello	1970	
Šimon Veis	Sonáty pro violoncello a klavír Johannesa Brahmsa	2007	BcA.
Viktoria Verbovská	Charakteristika diel pre violončelo v tvorbe slovenských skladateľov	2007	BcA.
Viktoria Verbovská	Charakteristika diel pre violoncello v tvorbe slovenských skladateľov 2. časť	2007	BcA.
Pavel Verner	Francois Poulenc - Violoncellová sonáta	1989	
Zuzana Virglerová	Sonáty pro violoncello a klavír Bohuslava Martinů se zaměřením na Sonátu č. 3	2008	BcA.
Zuzana Virglerová	Mieczyslaw Weinberg a jeho tvorba pro violoncello.	2011	MgA.
Jitka Vlašánková	Violoncellový koncert a moll Roberta Schumanna	1987	
Alžběta Vičková	Francis Poulenc: historie a rozbor sonáty pro violoncello a klavír	2002	
Ivan Vokáč	Bohuslav Martinů - 1. violoncellová sonáta	2012	BcA.
Ivan Vokáč	Ondřej Kukul - tvorba pro violoncello	2016	MgA.
Václav Vomáčka	Jaroslav Řídký, Skladby pro violoncello (Rozbor a interpretace jeho Sonáty e-moll pro violoncello a klavír op.2)	1981	

Dušan Vondráček	Violoncellové skladby Josefa Bohuslava Foerstra	1970	
Ferdinand Votava	J.S.Bach Koncert a-moll pro violoncello a orchestr op.33	1957	
Čestmír Vránek	Violoncello v Mozartově komorní hudbě a zejména v kvartetní tvorbě	1968	
Jan Vychytil	Koncert a-moll pro violoncello a orchestr op. 129 Roberta Schumanna v nahrávkách světových sólistů	1984	
Rudolf Weiss	Violoncellová sonáta Jiřího Pauera	1966	
Bledar Zajmi	Umělecké a pedagogické vztahy mezi českými a albánskými umělci	1997	
Jan Zemen	Houslařská rodina Prokopů	2010	BcA.
Jan Zemen	Marek Jerie - violoncellista a pedagog	2013	MgA.
Jan Zvěřina	Smetanovo kvarteto " Z jejich života "	2011	BcA.
Jan Zvěřina	Mezinárodní violoncellová soutěž ARD Mnichov: Historie a vítězové	2014	MgA.
Jan Zvolánek	Bohuslav Martinů: Concertino pro violoncello s průvodem klavíru, dechových a bicích nástrojů	?	
Jan Žalud	Violoncello v díle Roberta Schumanna (Violoncellový koncert)	2007	BcA.
Josef Žák	Violoncellové sonáty Bohuslava Martinů	1979	
Jan Žďánský	Problematika spolehlivosti pramenů a posouzení relevance jednotlivých opisů violoncellových suit Johanna Sebastiana Bacha: BWV 1007-1012	2004	BcA.
Jan Žďánský	Alexander von Zemlinsky, život a dílo s přihlédnutím na Druhý smyčcový kvartet D-dur op. 15	2006	MgA.
Richard Žemlička	Úvaha o významu Sádlovy violoncellové školy	1998	

Richard Žemlička	Rozdíl mezi 5. suitou c moll Johanna Sebastiana Bacha pro violoncello solo se scordaturou a bez scordatury	1998	
Kamil Žvak	Ernest Bloch: dílo pro violoncello	2004	BcA.
Kamil Žvak	Zoltán Kodály – Sonáta pro violoncello sólo op. 8	2006	MgA.

3. AKADEMICKÝ ROK 2016/2017 – OBOR VIOLONCELLO

Pedagogové:

Miroslav Petráš (Violoncello, Komorní hra, Seminář violoncello)

Mikael Ericsson (Violoncello)

Michal Kaňka (Violoncello, Komorní hra)

Tomáš Stražil (Violoncello, Komorní hra, Dějiny a literatura nástroje, Didaktika/vyučovatelská praxe violoncella)

Václav Bernášek (Komorní hra)

František Host (Orchestrální party a sóla violoncella)

Studenti:

Evelyn Nora Aruirre-Araya

Marie Dorazilová

Zachar Fedorov

Vanda Fuchsová

Dora Hájková

Jana Ivanecká

Veronika Kaňková

Štěpán Křováček

Šimon Marek

Jan Nečaský

Zuzana Peková

Vilém Petras

Daniel Petrásek

Alena Šístková

Matěj Štěpánek

Aneta Šudáková

Sutthida Thongnopratana

Josef Ťupa

Mária Varholáková

ZÁVĚR

Snažil jsem se posbírat a upřesnit nejdůležitější fakta a sepsat je do práce, která má za cíl usnadnit přístup k základním informacím o tomto tématu. V první části jsem krátce popsal historický vývoj Hudební a taneční fakulty Akademie múzických umění v Praze a sestavil jakýsi soubor medailonků violoncellistů, kteří na pražské Akademii múzických umění působili a působí. Druhou částí mapuji všechny dostupné diplomové práce studentů oboru violoncello. Dále připojuji seznam pedagogů a studentů pro aktuální stav v akademickém roce 2016/2017.

Doufám, že jsem touto prací přispěl k zpřesnění některých informací a všem, kteří se bude v budoucnu zabírat touto tematikou, má diplomová práce ulehčí bádání.

SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY

Matrika HAMU

Dokumenty uložené ve Státním oblastním archívu v Praze (udělen souhlas k nahlédnutí 27.3. 2017)

Diplomové práce viz. kapitola DIPLOMOVÉ PRÁCE – OBOR VIOLONCELLO

Internetové zdroje

www.amu.cz

www.ceskyhudebnislovník.cz

www.smetanovokvarteto.cz

www.vlachquartet.com

www.ceskafilharmonie.cz

www.kankamichal.cz